

Czerwony Krzyż zwany również Krzyżem Genewskim (jeden z najlepiej rozpoznawalnych symboli na świecie), utworzony poprzez odwrócenie barw flagi szwajcarskiej, narodził się na konferencji międzynarodowej w Genewie w 1863 r., jako znak rozpoznawczy ochotników niosących pomoc rannym żołnierzom. W rok później stał się uznanym międzynarodowo znakiem wojskowych służb medycznych. Ochotnicy zrzeszający się w krajowych stowarzyszeniach pomocy dali początek Międzynarodowemu Ruchowi Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. W 1864 r. podpisano Konwencję Genewską wprowadzającą podstawy prawne dla używania tego znaku. W późniejszych latach (1929 r.) uznano, także jako znaki ochronne, czerwony półksiężyc na białym tle oraz czerwony lew i słońce. Te trzy znaki zatwierdzono w art. 38 I Konwencji Genewskiej z 1949 r. jako znaki ochronne wojskowych służb medycznych. Ochronę prawną posiada również godło narodowe Konfederacji Szwajcarskiej.

Znak w znaczeniu ochronnym

Jest to podstawowe zastosowanie znaku: w czasie konfliktu zbrojnego stanowi ono widzialny dowód ochrony, ustanowionej przez Konwencje Genewskie. Wskazuje walczącym, że osoby (ochotnicy Stowarzyszeń krajowych, personel medyczny, delegaci MKCK i in.), jednostki medyczne (szpitale, punkty pierwszej pomocy itp.) oraz środki transportu (lądowego, morskiego lub powietrznego) są chronione przez Konwencje Genewskie i ich Protokoły Dodatkowe. Znak, spełniając funkcję ochronną, musi wywoływać właściwy odruch u walczących - odruch poszanowania i powściągliwości. Powinien mieć duże wymiary, aby być widocznym.

Znak w znaczeniu informacyjnym

Znak w znaczeniu informacyjnym wskazuje, zwłaszcza w czasie pokoju, że dana osoba lub obiekt są związane z Międzynarodowym Ruchem Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca - bądź to ze stowarzyszeniem krajowym Czerwonego Krzyża lub Czerwonego Półksiężyca, bądź to z Międzynarodową Federacją Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, bądź też z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża. W takim przypadku znak powinien mieć niewielkie wymiary. Ma on również przypominać, że instytucje te działają zgodnie z Podstawowymi Zasadami Ruchu, a zatem stanowi również symbol: Humanitaryzmu, Bezstronności, Neutralności, Niezależności, Dobrowolności, Jedności i Powszechności.

W krajach części krajów muzułmańskich zamiast czerwonego krzyża używany jest znak czerwonego półksiężyca, spełniający te same funkcje. Od 1980 r. Iran zaprzestał używania znaku czerwonego lwa i słońca. W 2005 r. przyjęto III protokołem dodatkowym do konwencji genewskich nowy znak- Czerwony Kryształ. Wkładem Polskiego Czerwonego Krzyża w proces mający na celu przyjęcie nowego znaku jest [uchwała Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża numer 426/2005 z 4 lipca 2005 r.](#)

, w której wyrażono poparcie dla uchwalenia trzeciego protokołu i zwrócono się do władz i instytucji mających wpływ na jego przyszły kształt o działania na jego rzecz i zgodnie z jego

postanowieniami.

Znak używany przez stowarzyszenie krajowe w czasie pokoju jest niewielkich rozmiarów - używany jako znak stowarzyszenia powinno występować razem z jego nazwą lub inicjałami.